

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistallenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Grönvall, M. (2020) Miksi sanoa kyllä? TAMK-blogi, 14.10.2020.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/teema2/miksi-sanoa-kylla/>

Miksi sanoa kyllä?

14.10.2020 — Arja Hautala

Mira Grönvall More than ESP-konferenssissa.

Runsas vuosi sitten sain sähköpostiviestin, jonka luin ohimennen. Tavasini sitä epäuskoisena, sillä viestissä kysyttiin minua, silloista tietojenkäsittelyn koulutuspäällikköä, kielenopettajien kansainväliseen konferenssiin puhujaksi. Hämmennyksestä ja epäuskosta huolimatta en kuitenkaan heti poistanut viestiä, vaan palasin siihen vielä parin päivän päästä uudelleen. En siksi, että olisin lähdössä tai vastaamassa kyllä, vaan siksi, että siinä tapauksessa, että kutsu olisi aito, olisi kohteliasta vastata yhteydenottoon.

Otin yhteyttä kv-toimistoon, ja kysyin, onko kutsu heidän mielestään aito vai kenties mainos. Asia otettiin siksi vakavasti, että avuliaasti toimiston väki otti asiakseen selvittää mistä oli kyse. Puhujapyyntö osoittautui aidoksi. Minulle maksettaisiin ylläpito Pietarissa, jos työnantaja maksaisi matkat. Työnantaja sitoutui maksamaan junamatkat, eli siltäkin osin kaikki oli kunnossa. Nyt oli siis enää sanottava kyllä. Ehkä. Toisaalta voisin kiittää kauniisti, ja kieltäytyä.

Miksi olin epäuskoinen ja hämmentynyt koko kutsusta? Se, että matematiikan, tietojenkäsittelyn ja tilastotieteen aineyhdistelmän tutkinnolla ja aikoinaan huonolla menestyksellä koulussa englantia kahlannutta edes pyydetään juuri kielenopetuksen kansainväliseen konferenssiin, tuntuu jo pieneltä ihmeeltä. Mutta koska luonteeni on utelias, kävin miettimään, mitä minä voisin mahdollisesti kuulijoille tarjota.

Päättelin, että kutsun takana olisi ehkä joku, joka oli ollut Tampereella kuulemassa, kun kerroin pedagogisesta mallistamme juuri kielten opettajille. Tietojenkäsittelyn tutkinto-ohjelmassa opetus on suunniteltu ja se järjestetään niin sanotusti linjakkaana opetuksena (Ruhalahti, 2019). Suunnittelussa on huomioitu tutkinto-ohjelmatasoiset, vuosikohtaiset ja edelleen opintojaksokohtaiset osaamistavoitteet, mietitty aktivoivat oppimenetelmät ja panostettu vuorovaikutukseen ja tiimityöhön niin, että oppiminen tapahtuu sallivassa ja positiivisessa ilmapiirissä. Kielten opetus on integroitu mukaan luonnollisena osana ICT-alan ammattilaisen osaamisprofiilia. Miksei tästä kehtaisi kertoakin. Toisaalta, ulkomailla asutut vuodet ovat antaneet kouluenglannin päälle kielitaidon, jonka avulla selviäisin kyllä.

Mutta osaanko liikkua Pietarissa? Uskallanko lähteä yksin matkaan? Uhraanko syysloman? Eikö olisi helpompi vain jäädä kotiin?

Jos olisin miettinyt asiaa rationaalisesti, olisin varmasti löytänyt riittävän monta syytä sanoa ei. Mutta olen oppinut, että kannattaa sanoa heti kyllä, ja miettiä vasta sitten, mihin tulikaan lupauduttua. Näin ei järki ehdi estää mahdollista seikkailua. Joten vedin syvään henkeä, vastasin kyllä ja jäin odottamaan, mitähän tätä seuraisi.

Varsin nopeaan havaitsin, että kuten joskus aikaisemman kv-viikon yhteydessä, kun sanot kyllä, alkaa niin sanotusti nakki napsua. Sen lisäksi, että minut oli nimetty keynote-puhujaksi, pyydettiin minua vetämään työpajaa ja lopulta nimeni löytyi myös paneelikeskustelusta, jonka otsikkoakaan en ymmärtänyt. Ei kai siinä sitten. Hyvällä valmistelulla, avoimella asennoitumisella ja ihmisten aidolla kohtaamisella tästäkin selvittäneen.

Paikan päällä järjestelyt osoittautuivat erinomaisesti hoidetuiksi, ja pääsimme nauttimaan venäläisestä vieraanvaraisuudesta. Soljuin muiden mukana uteliaana tarkkailijana, mutta myös aktiivisena osallistujana. Työpajassa haastoin miettimään opetuksen pedagogista suunnittelua ja opiskelijoiden aktiivista roolia oppimisessa, paneelikeskusteluun toin omalla taustallani erilaista kulmaa, ja keynote-puheenvuorossa pääsin kertomaan ja keskustelemaan pedagogisesta mallistamme. Kaiken jälkeen osallistujat kontaktoituivat aktiivisesti, kyselivät paljon, päädyinpä jopa radiohaastatteluun, ja myöhemmin minut tunnustettiin Pietarin keskustassa. Olo oli hetken kuin rokkitähdellä. Kävin monta erinomaista keskustelua, tutustuin ihaniin ihmisiin, pääsin vierailemaan Talvipalatsiin.

Miksi haluan jakaa tämän tarinan vuotta myöhemmin, vielä näin korona-aikana? Kerron, koska olen jälkeenpäin miettinyt, kuinka onnellinen olen, että uskalsin sanoa kyllä, ja lähteä kohti tuntematonta. Olin hämmästyneyt, kuinka antoisaa on, kun asettuu tarkkailijaksi itselleen vieraalla maaperällä. Kuinka antoisia erilaisten ihmisten kanssa käydyt keskustelut ovat. Ja kuinka paljon voi oppia, kun uskaltautuu epämurkuvuusalueelle. Siitäkin huolimatta, että matkustaminen ensin pelotti ja esiintyminen jännitti.

Jos siis mietit, opiskelijana tai henkilöstön jäsenenä, lähteäkö vaikkapa kansainväliseen vaihtoon, tai voisiko työskentely ulkomailla olla mahdollinen, kannustan sanomaan kyllä. Vaikka lähteminen ei aina ole ollenkaan helppoa, vaan voi vaatia järjestelyjä, selvittelyä ja rohkeuttakin, on se kaiken vaivan arvoista. Lähteminen on mahdollisuus avartaa maailmankatsomustaan ja oppia kielistä, kulttuurista, itsestään. Mahdollisuus tavata uusia ihmisiä ja nähdä maailmaa. Jos siis saat kutsun tuntemattomaan tai muuten mahdollisuuden lähteä, kun tilanne sen taas mahdollistaa, go for it! Takaisin pääsee aina.

Teksti: Mira Grönvall, osaamispäällikkö, Teollisuusteknologia, TAMK